

Р Е Ш Е Н И Е

№264855/10.11.2017г.

гр.София, 10.11.2017година

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 4 СЪСТАВ, в публично съдебно заседание на десети октомври две хиляди и седемнадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ВЕСЕЛА ДОНЧЕВА
ЧЛЕНОВЕ:

при участието на секретаря РОСИЦА ПЕЙЧЕВА и в присъствието на прокурора ....., като изслуша докладваното от съдия ДОНЧЕВА нахд №5035 по описа за 2017година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.127,ал.3 Закон за радиото и телевизията /ЗРТ/, обнародван ДВ бр.138 от 24.11.1998г. вр. чл.59 - чл.63 Закон за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба на БЪЛГАРСКОТО НАЦИОНАЛНО РАДИО /БНР/, подадена срещу наказателно постановление №РД-10-19, издадено на 14.02.2017г. от председателя на Съвета за електронни медии /СЕМ/, с което на основание чл.126,ал.1 ЗРТ - актуална редакция, обнародвана ДВ бр.27 от 15.03.2013г., в сила от 01.04.2013г., на БНР, в качеството на доставчик на медийни услуги, е наложена "имуществена санкция", в размер 3 000лв., за осъществен състав на административно нарушение по чл.13,ал.3 вр. чл.14,ал.4 ЗРТ - актуална редакция, обнародвана ДВ бр.12 от 12.02.2010г., изразило се в това, че на 01.02.2017г., в сградата на СЕМ, находяща се в гр.София, бул."Шипченски проход" №69, е било констатирано, че БНР до изтичането на определен 14-дневен срок, конкретно до 31.01.2017г., включително, не е предоставило на СЕМ изискана информация, конкретно във връзка с подадени от "МУЗИКАУТОР" в СЕМ сигнали - от вх.№НД-06-21-00-1/2017г. до вх.№НД-06-21-00-60/2017г., с писмо, изх.№НД-06-21-00-1/13.01.2017г. по описа на СЕМ, с което надзорният орган е изискал от БНР да предостави в 14-дневен срок информация за начина, по който са уредени правата за всяко отделно произведение, от посочените в сигналите на "МУЗИКАУТОР", което писмо е било получено от представител на БНР на 17.01.2017г., като БНР е изготвило писмо до СЕМ, входирано при надзорния орган на 01.02.2017г. - административно нарушение по чл.13,ал.3 вр. чл.14,ал.4 ЗРТ.

В жалбата, подадена в законоустановения седемдневен срок /чл.127,ал.3 ЗРТ вр. чл.59,ал.2,предл.първо ЗАНН/, се поддържа искане за отмяна на атакуваното наказателно постановление, като незаконосъобразно и неправилно. Основно се развиват съображения за липса на осъществен състав на административно нарушение в случая, но дори и в хипотезата, в която се приеме реализирано такова, жалбоподателят се позовава на приложимост по казуса на разпоредбата на чл.28 ЗАНН.

Пред съда представителят на жалбоподателя, легитимиран с приложено пълномощно, поддържа искането за отмяна на атакуваното наказателно постановление, позовавайки се и развивайки, включително и в "писмени бележки" /лист 78-80 от делото/, доводите, наведени в жалбата.

Представителят на въззиваемата страна, с приложено по делото пълномощно, в съдебно заседание пледира за потвърждаване на атакуваното наказателно постановление, като законосъобразно и правилно, обосновавайки становище, че е налице безспорна установеност на възприетите от органите на административнонаказателното производство обстоятелства, на свой ред обуславящи извод за осъществен състав на административно нарушение, за което коректно е била ангажирана административнонаказателната отговорност на санкционирания субект, в съответствие с приложимите материалноправни и процесуалноправни разпоредби.

Софийски районен съд, като взе предвид доводите в жалбата, с която е сезиран, съобрази становищата на представляващите страни в съдебното производство, изразени в открито съдебно заседание и обсъди събраните по делото доказателства и налични материали, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, приема за безспорно установено от фактическа страна следното:

По делото няма спор, че към началото на 2017г., както във времето преди и след това, БНР, ЕИК 000672343, покривало критериите на доставчик на медийни услуги по смисъла на ЗРТ, като в това качество и на територията на цялата страна разпространявало ефирните си радиопрограми.

В периода 03.01.2017г. - 10.01.2017г., сезиран с поредица сигнали, от вх.№НД-06-21-00-1/03.01.2017г. до вх.№НД-06-21-00-60/10.01.2017г., от "МУЗИКАУТОР" - сдружение за колективно управление на авторски права на композитори, автори на литературни произведения, свързани с музика и музикални издатели, в насока, че БНР използвало защитен музикален репертоар в различни свои програми, но на практика неправомерно, при липса на договор със сдружението, като в т.ч. се сочели конкретните произведения, радиопрограмата и точно времето, когато са били използвани, СЕМ, в съответствие с нормативно дадените му по отношение на доставчиците на медийни услуги надзорни правомощия, в

т.ч. правото да изисква материали от доставчиците на медийни услуги, свързани тъкмо с реализирането на визираните надзорни правомощия, конкретно с цел проверка на твърденията в сигналите на "МУЗИКАУТОР", от своя страна с писмо, изх.№НД-06-21-00-1/13.01.2017г., в което ясно били посочени причините и повод за оформянето на кореспонденцията, изискал от БНР "информация за начина, по който са уредени правата за всяко отделно музикално произведение, посочено от "МУЗИКАУТОР", както и доказателства - копия от двустранни договори, с които са уредени авторските права за цитираните музикални произведения в програмите на БНР", като от надзорния орган и бил определен 14-дневен срок от получаването на писмото, за предоставяне от страна на доставчика на медийни услуги на изискваната информация. Писмото, изпратено по пощата, с известие за доставяне /обратна разписка/, било получено при адресата на 17.01.2017г., от когото за БНР и започнал да тече даденият от СЕМ 14-дневен срок за предоставяне на изискваната информация, в рамките на който и според правилата за броене на сроковете, изтекъл на 31.01.2017г. - вторник, работен ден, БНР не предоставило изискваната информация, като сторило това в първия ден след изтичането на дадения от СЕМ срок, а именно на 01.02.2017г., с депозирането на писмо, изх.№141/31.01.2017г. по описа на БНР, съотв. вх.№НД-06-21-00-1/01.02.2017г. по описа на СЕМ.

Именно при това положение, приемайки основание да констатира, че от страна на БНР, като доставчик на медийни услуги, на практика не било изпълнено задължението за предоставяне на информация във връзка с дейността, изисквана от СЕМ, в рамките на осъществявания от органа надзор върху дейността на доставчиците на медийни услуги по спазването на изискванията и нормативните положения, произтичащи от разпоредбите на ЗРТ, в частност по причина, че изискваната информация не била предоставена в дадения от СЕМ срок, конкретно от свидетел била оформена покана до представляващия БНР генерален директор, изх.№НД-06-21-00-1/02.02.2017г. по описа на СЕМ, за явяване на надлежен представител на БНР за образуване на административнонаказателно производство. На така отправената покана се явило лице, надлежно представляващо по пълномощно БНР, в чието присъствие било образувано административнонаказателното производство, конкретно на 03.02.2017г., със съставянето от свидетел _____ заемаща длъжност старши инспектор в СЕМ, в присъствието на колегите й _____ и _____ на акт №НД-01-12 за установяване на административно нарушение срещу БНР, за осъществен от последното, в качеството на доставчик на медийни услуги, състав на административно нарушение по чл.13,ал.3 вр. чл.14,ал.4 ЗРТ. Така съставен, актът бил предявен, подписан и препис от него бил връчен на присъствалия в процедурата представител на БНР по пълномощно, на същата дата, а именно на 03.02.2017г., като от БНР и било

упражнено правото на писмени възражения по акта, въз основа на който обаче, на 14.02.2017г. председателят на СЕМ, в рамките на правомощията, дадени му от ЗРТ, издал на свой ред атакуваното наказателно постановление №РД-10-19, с което била ангажирана административнонаказателната отговорност на БНР, в качеството на доставчик на медийни услуги, конкретно чрез налагането на основание чл.126,ал.1 ЗРТ, на "имуществена санкция", в размер 3 000лв., за осъществения състав на административно нарушение, описано от фактическа и от правна страна по идентичен начин в обстоятелствената част на постановлението и в акта за неговото установяване.

С оглед доводите в жалбата и за проверка на обстоятелствата, възприети в акта и в наказателното постановление, по делото в качеството на свидетел е разпитана актосъставителката _____ участвала и непосредствено при установяването на нарушението, както са приобщени писмени материали, основно такива, представляващи приложение към изпратената в съда административнонаказателна преписка, но и допълнително постъпили в хода и за нуждите на съдебното производство, а именно: писмени възражения по акта, депозирани от санкционираното лице на основание чл.127,ал.3 ЗРТ вр. чл.44,ал.1 ЗАНН, писмо от СЕМ, адресирано до генералния директор на БНР /писмо-покана за образуване на административнонаказателно производство/, изх.№НД-06-21-00-1/02.02.2017г. по описа на СЕМ, писмо от СЕМ, адресирано до генералния директор на БНР, изх.№НД-06-21-00-1/13.01.2017г. по описа на СЕМ, ведно с известие за доставяне /обратна разписка/, удостоверяващо получаването на писмото при адресата, писмо-отговор от БНР, изх.№141/31.01.2017г. по описа на БНР, вх.№НД-06-21-00-1/01.02.2017г. по описа на СЕМ, решение №РД-05-79/09.05.2016г. на СЕМ за избор на председател на СЕМ и заповед №РД-13-05/27.01.2017г. на председателя на СЕМ, имащи отношение към установяване компетентността, съотв. на наказващия орган и на актосъставителя, наред с което и приложените в хода на съдебното производство, от СЕМ, в качеството на въззиваема страна, по искане на съда, с писмо, изх.№НД-06-21-00-1/17.08.2017г., вх.№1063911/18.08.2017г. по описа на Софийски районен съд, Обща регистратура, сигнали от "МУЗИКАУТОР" - от вх.№НД-06-21-00-1/03.01.2017г. до вх.№НД-06-21-00-60/10.01.2017г. по описа на СЕМ, във връзка с които от БНР е била изискана информацията с писмото от 13.01.2017г. /лист 13-73 от делото/.

С оглед характера на настоящото съдебно производство, от гл.т. естество на констатираното нарушение, начин на установяване и доводи в жалбата, съдът счита, че е взел необходимите и възможни мерки за разкриването на обективната истина, а същевременно и е осигурил достатъчна възможност на всяка от страните да защити и обоснове позицията си по делото, респ. преценява, че събраните гласни

доказателства чрез показанията на разпитаната свидетелка, обсъдени самостоятелно, но и във връзка с приобщените писмени материали, установяват в нужната степен убедително и еднопосочно именно гореизложената фактическа обстановка, като в рамките на доказателствената съвкупност и на плоскостта на правнозначимите факти, според съда не се очертават противоречия, при това притежаващи белезите на съществени, ето защо съдът и не намира предпоставки да излага подробни съображения, представляващи анализ на доказателствата, в смисъл кои от тях кредитира и кои не.

Тук е мястото за пълнота да се отбележи, че свидетел , която става ясно е констатирала нарушението, на фона на това, че като цяло е била и пределно наясно с повода и предмета на инициираната от СЕМ проверка, депозирайки показанията си, според съда логично, последователно, правдоподобно и добросъвестно е дала такива, установявайки, че изисканата от БНР информация в случая е била предоставена, но тъй като това е било сторено след изтичането на срока, даден от надзорния орган, тъкмо по тази причина и е приела да пристъпи към образуване на административнонаказателното производство, а доколкото в подкрепа на така събраните гласни доказателства, приобщени чрез посочените гласни доказателствени средства /показанията на свидетел , са и писмените материали от доказателствената съвкупност, с акцент на отправеното от СЕМ към БНР писмо-запитване от 13.01.2017г., в т.ч. установено да е било получено при адресата на 17.01.2017г., както и на отговора от БНР, депозиран при надзорния орган на 01.02.2017г., именно на тази доказателствена основа съдът приема за убедително установена изложената по-горе фактическа обстановка, от гл.т. на правнозначими факти.

За прецизност на изложението следва да бъде отбелязано, че с подаването на жалбата санкционираното лице е изразило несъгласие с основанието да бъде реализирана административнонаказателната му отговорност в случая, но доколкото позоваването е на аргументи, свързани с приложението на правото, а не по фактите и установеността на последните, съдът и на това основание приема за достатъчен извършения доказателствен анализ.

Предвид изложеното, съобразно наведените в жалбата доводи, но и като е задължен да извърши цялостна служебна проверка относно законосъобразността на атакуваното наказателно постановление, в случая от правна страна съдът приема следното:

Намира жалбата за процесуално допустима /подадена е в законоустановения 7-дневен срок за обжалване, при положение, че наказателното постановление е било връчено на санкционираното лице по пощата, с известие за доставяне /обратна разписка/, на 02.03.2017г., а жалбата е била депозирана при административнонаказващия орган на

08.03.2017г., срещу акт, подлежащ на съдебно оспорване, при това тъкмо пред Софийския районен съд, от лице, имащо право на жалба, по нормативно установения ред и отговаря на изискванията за форма и съдържание/, респ. съдът счита, че жалбата следва да бъде разгледана досежно преценка основателността ѝ.

В тази връзка, извършвайки преди всичко проверка от процедурна гл.т., съдът не констатира процесуални нарушения, притежаващи характеристиките съществени, в рамките на административнонаказателното производство. Счита, че образуването на последното, съставянето на акта за установяване на нарушението и издаването на атакуваното наказателно постановление, е станало при спазване на предвидените в ЗРТ и в ЗАНН срокове, като органите на административнонаказателното производство в нужната степен пълно, ясно, точно, а и по идентичен начин са оформили съдържанието на акта и на наказателното постановление, като гаранция за правото на защита на санкционираното лице, включващо и възможността за пълноценно реализиране на правата в настоящото съдебно производство, образувано по жалба срещу наказателното постановление, както и за разкриването на обективната истина.

Що се касае до длъжностните лица - актосъставител и издател на атакуваното наказателно постановление, съдът счита, че в достатъчна степен обосновано, от гл.т. приобщените като писмени доказателства, съотв. заповед №РД-13-05/27.01.2017г. на председателя на СЕМ и решение №РД-05-79/09.05.2016г. на СЕМ, може да се приеме, че са били спазени приложимите изисквания на чл.127,ал.1 и ал.2 ЗРТ, респ., че актът е бил съставен, а атакуваното наказателно постановление е било издадено от компетентно длъжностно лице.

Налице са предпоставките за разглеждане на правния спор и по същество, като следва да бъде отбелязано, че именно в този аспект са и основните съображения, обосноваващи защитната теза на санкционираното лице.

На тази основа съдът приема правен извод, че са налице предпоставките да отмени атакуваното наказателно постановление. Това е така, защото самият наказващ орган е посочил, а и в хода на съдебното производство бяха събрани доказателства, убедително установяващи, че на практика един ден след срока, даден от СЕМ, конкретно на 01.02.2017г., санкционираното лице, в качеството на доставчик на медийни услуги, е предоставило изискваната му от надзорния орган информация, а при това положение, от гл.т. на правилото за поведение, очертано в административнонаказателната разпоредба на чл.126,ал.1 ЗРТ, съпоставено и с това, очертано в посочените като нарушени нормативни разпоредби, според съда в случая не може да става въпрос за осъществен състав на административно нарушение. За отбелязване е, че когато става въпрос за

административнонаказателни разпоредби, същите не могат да бъдат тълкувани и прилагани разширително, а волята на законодателя, облечена в правната норма, инкорпорирана в разпоредбата на чл.126,ал.1 ЗРТ, съгласно която "за нарушение на разпоредбите на ..., чл.11-14 ..., на доставчиците на медийни услуги се налага ...", тълкувана систематично, във връзка и с правилата, очертани в посочените като нарушени нормативни разпоредби - тази на чл.13,ал.3 ЗРТ, съгласно която "доставчиците на медийни услуги предоставят информация за своята дейност в предвидените от закона случаи" вр. чл.14,ал.4 ЗРТ, съгласно която "Съветът за електронни медии може да изисква от доставчиците на медийни услуги материали, както и да прави на място проверки, свързани с осъществяването на надзора по спазването на този закон", очевидно е да бъде дисциплиниран ангажиментът на доставчиците на медийни услуги да предоставят изискваната им от надзорния орган информация, така че и последният да може да реализира надзорните си правомощия, без обаче самият законодател да е акцентирал на факта срок при изпълнението на визираното задължение от страна на доставчиците на медийни услуги, доколкото не е въвел нормативен такъв, а поставянето на срок от страна на СЕМ, изисквайки в конкретен случай предоставянето на информация от доставчик на медийна услуга, без съмнение не излиза от рамката на допустимото от закона, но единствено според съда би могло да бъде преценявано като дисциплиниращ доставчиците на медийни услуги фактор, без обаче единствено неспазването му, т.е. непредоставянето в определения от СЕМ срок на изискана от доставчик на медийна услуга информация, да може да бъде обвързано с реализирането на административнонаказателна отговорност на основание чл.126,ал.1 вр. чл.13,ал.3 вр. чл.14,ал.4 ЗРТ.

Именно изложеното, пренесено към казуса, на фона на това, че се установява на 01.02.2017г. БНР да е предоставило изисканата му от СЕМ информация, обуславя крайния правен извод за липса на осъществен състав на административно нарушение в случая, доколкото според съда, на фона на посочените като нарушени нормативни разпоредби, обсъдени във връзка и с приложената административнонаказателна разпоредба, съществува възможност за ангажиране на административнонаказателна отговорност за неизпълнение на задължението от страна на доставчиците на медийни услуги за предоставяне на информация, изискана от СЕМ, така, както е предвидено в разпоредбите на чл.13,ал.3 вр. чл.14,ал.4 ЗРТ, но не е предвидена възможност за ангажиране на административнонаказателна отговорност, когато се касае само за неизпълнение на въпросното задължение в срока, даден от СЕМ в конкретния случай.

Съдът, за пълнота на изложението, приема да отбележи, че дори и да не бъдат споделени съображенията, в насока липса на осъществен състав

на административно нарушение в случая, правният извод по изхода на делото, в насока наличие на предпоставки атакуваното наказателно постановление да бъде отменено, би бил обоснован с констатацията, че деянието, в хипотезата, в която се приеме, че формално е осъществило признаците на предвидено административно нарушение, е малозначително, поради което и обществената му опасност е явно незначителна, тъй като не би могло да се приеме, че съществено е засегнало обществените отношения, предмет на уреждане и защита от ЗРТ, т.е. в този случай и на основание чл.127,ал.3 ЗРТ вр. чл.11 ЗАНН, би следвало да намери приложение разпоредбата на чл.9,ал.2 НК, като се има предвид, че изисканата от надзорния орган информация в случая, при това с явен стремеж към прецизност и пълнота, не просто е била предоставена от страна на БНР, но това е било сторено в деня след изтичането на дадения от надзорния орган срок, което по никакъв начин, доколкото не са били ангажирани доказателства, не се е отразило на извършваната от СЕМ проверка във връзка с постъпилите при надзорния орган сигнали от "МУЗИКАУТОР", още по-малко е обусловило някакви вредни, макар и несъставомерни последици, при положение, че липсват и доказателства в отношенията между СЕМ, като надзорен орган и БНР, като доставчик на медийни услуги и поднадзорно лице, деяния от вида на констатираното да са били въпрос на практика и то честа.

Именно по развитите съображения в съвкупност, от гл.т. характер на настоящото производство, в рамките на правомощията си и на основание чл.127,ал.3 ЗРТ вр. чл.63,ал.1,изр.първо,предл.трето ЗАНН, **СРС, НО, 4 СЪСТАВ**

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление №РД-10-19, издадено на 14.02.2017г. от председателя на Съвета за електронни медии, с което на БЪЛГАРСКОТО НАЦИОНАЛНО РАДИО, ЕИК 000672343, в качеството на доставчик на медийни услуги, е наложена "имуществена санкция" в размер 3 000 /три хиляди/лева, на основание чл.126,ал.1 ЗРТ, за осъществен състав на административно нарушение, описано от фактическа и от правна страна в обстоятелствената част на постановлението и в акт №НД-01-12/03.02.2017г. за установяване на административно нарушение.

РЕШЕНИЕТО ПОДЛЕЖИ НА КАСАЦИОННО ОБЖАЛВАНЕ ПРЕД АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - ГРАД СОФИЯ, НА ОСНОВАНИЯТА, ПРЕДВИДЕНИ В НАКАЗАТЕЛНО-ПРОЦЕСУАЛНИЯ КОДЕКС, ПО РЕДА НА ГЛАВА XII АДМИНИСТРАТИВНО-ПРОЦЕСУАЛЕН КОДЕКС, В 14-ДНЕВЕН СРОК ОТ ПОЛУЧАВАНЕ НА СЪОБЩЕНИЕТО, ЧЕ Е ИЗГОТВЕНО.

РАЙОНЕН СЪДИЯ

dc
23.11.17

РЕШЕНИЕ

№ 4966

гр. София, 23.07.2018г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.03.2018 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова
ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова
Ирина Кюртева

при участието на секретаря Кристина Григорова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **2183** по описа за **2018** година докладвано от съдия Красимира Милачкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба, подадена от Съвета за електронни медии (СЕМ) против решение № 264855/10.11.2017г. по НАХД № 5035/2017г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 4-и състав. С решението е отменено наказателно постановление /НП/ № РД-10-19/14.02.2017г., издадено от председателя на СЕМ. С НП на Българското национално радио е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лв. на основание чл.126, ал.1 от Закона за радиото и телевизията (ЗРТ) за нарушение на чл.13, ал.3 във вр. с чл.14, ал.4 от същия закон.

Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва касационната жалба като неоснователна. Прокурорът намира, че същата е неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД София-град, XIII-и касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства; в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав споделя. При субсидиарното действие на Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/, районният съд е изпълнил

служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Последният е постановил обжалваното решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено твърдяното нарушение и обстоятелствата, при които е извършено. При това е формирал изводи, които настоящият състав споделя изцяло.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 1 и ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН Административен съд София – град, XIII-и касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 264855/10.11.2017г. по НАХД № 5035/2017г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 4-и състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

